

FUND K37644
prints with musical

Omalt olemuselt on jonn kahtlemata sootumaine

nähtu rixsi alles pole kellelgi jomada! Samuti pole jomiks põhjust ega alust seal, kus sotsiaalsed vaheravad lapse ja tema ümbrustega kaasnimustega on loomulikud. Järelikult jom on tekkinud sotsiaalse kontakti ^{3-5 sideme} kaasmõituse. Et mõista jommi olemust, peame vaatlema lapse ja tema ümbrustega hääkarranute (vanemate, kasvatajate) ~~omade~~ vastastikust vahetorda.

Õnnene inimene, kellelgi laps sotsiaalsesse vahetorda astub, on tavaliselt ema. Ema ülesanne on sin õiget vahetorda leida, s.o. last juba aegsasti kohelda kui kaasnimust. Nihetõend-
lik kooselu vabab mitte alandlikke ja repressiivsetuid rooma-
paid, ent veel võlem isikard, kõi end alla paemutada tahtvaid
tiranno, vool kaasnimust. Kis selleks pole juba varasest lapsest
peale ette valmistatud, sellest on raske seda parastada hiljem!
Magu nurmud nurmused nähtavad, kujuneb lapse elustil, inimimuse
edajärgses arengus on määrava tähtsusega, juba esimese 4-5
eluaast poovksul. Seepärast on just sin õigete vahetordade
loomisel lapse ja hääkarranute vahel võlme tähtsus.

Aga see polegi: väga lühine ülesanne. [Lapse, kes alati
hääkarranute keskel peab olema, alati nende suurust, jõudu
ja võimu nähes ning seda enda väikseuse, jõuetuse ning saama-
tusega võrreldes, paratamatult tekitab teatav abitus, alaväärsus

tunne. See tunne on sda tugevam, mida rohkem laps võimalik
on näha ja tõhile ^{na}panida, et terved tsemalised sama võetud
ja jõuetud on — järelevalt nas perekonnas, kus laps omata-
listega harva kokku puutub. Inimene tugevaks muutub
see tunne seal, kus vanemad last intelligentsia hellitavad, s.o.
kõik tema eest se ära teevad ja kõik tema soovidele tähtsust
Seega nad ~~teevad~~ ^{harjutavad} lapse luga iseseisvust, rõõmavad ta
enam endi külge, kui kaasimeeslike suhte sda lubaks ja
sühtlasi võtavad talt võimaluse end iseisvate~~ks~~ raskuste
võitmiseks ette valmistada. Kui vanematel mõnikord mõne-
sugustel põlgustel võimalik pole sünniguse lapsega küllalt tige-
must teha või kui laps se mõnesuguste raskuste ette satub,
olles lüga abita nende ületamiseks, siis on tähtsust, et ta
reageerib sellele jõnni ja ulakusega, et tähtsustamine endale
tõmmata, et tähtsustamine sündida endaga tegilema ja enda
eest hoolitsema. Ühes sõnni karvatusnõuande büroos näht
nõnn last, kes alati, mispea kui ema sellelga hakkas kõne-
lema (järelevalt tähtsustamine lapselt ära pööras), hakkas
trütseliseks karjuma. Kõnn vaks aga nõnn, kui laps vastupanust
hoolimata riddi sõnni korraldummi ja jäeti sõnni sõnni.

Seesugusteks katseksõnniks tähtsust on noorema
õnnema sündimmi, ema, da võ mõnn lapsile lünnõnni perekonnas.

liikme hargestumise, surm või murdu oodult lahkumise, lapse
murek kooli või lasteaiata jms. Lapsele on vastumeelsus
mudiseks, et teda niid vähem hellitatakse, et ta enam
pole hõilepanu keskpunktis ja piirab endist ~~seisu~~ seis-
kohta kõrvalteede kaudu tagasi võtta. Kuna sotsiaalsed lapsed
elus sarnasemadeks kaasmõjeliikmeteks vahetuvad
~~seis~~ puudulikuult ette valmistatud ja ^{nüüd} loides peitva äärmiselt
alaväärsustunde tõttu, julgus ning ettevaatlikkus eluraskuste
ületamiseks puudub, püüavad nad end sageli ka sõasprõdi
kõrvalteedel maksimaalselt panda, kaldudes kuritegemise, varimise, äärmiselt
alkoholismi jne, rasematel ~~korraldustel~~ juhtudel eluraskuste
est vabatahtlikult või surma põgenesid.]

Mitte palju teist pole nende laste suhtes, kellel
õige sotsiaalne kontakt vanemate ja kasvatajatega seotuna
lendmata jääb, et nad vihatakse, põlatakse, nagu see sageli
juhtub valgaspool abielu sindunud lastega, sotsiaalsed pere-
konfliktide vahetuste, äärmise rühmuse, orbumise
jts. korraldusel. Nemad üldse ei õpi tundma, mis tähendab
armastust ja et on olemas ka kaasmõjeliikmed - nad näevad kõigil
vaid pahatahtlikuid vaenlasi ja võtavad nendega suhtes
eluaastastest antisotsiaalse dispositsiooni hoidesse

inimeste suhtumisel kaasa. ~~Te~~ Eluolulist on neil tavaliselt sama völe, kui loogsete hellitatuilgi.

Lastearale järgneb siit katesugune ülesanne. Kuna lapsed normaalses olukorras tulevad lasteada emme, kui nende elustol on kindlas ^{suuna omanud} ~~suuna omanud~~ völe ja peab lasteaid hoidma ära selle vööntekujunemise, s.o. selle suundumise hõltri, ulakusse ja kuritegurisse. On sümagine suun aga juba kujunenud, tuleb anda ümbersuunamisele. Mõlemate nende ülesannete tähtsuseks on emme kõrge hääris, et lasteaidmme se piirab jalgule saada õige, s.o. kaesinimeselise, sõtsualse kontakti enda ja laste vahel. Tal peab ~~ita~~ patkuma õrna ja lepritarvat armastust vhatute mng põlatute peoks, ent samal ajal järjekindlat reksidust mng distantsitummet hellitatuile ja nende jommi kohitlemisel. Kui laps näeb, et tal jommi abil võimalik pole enda ümbrust harramineesida, loobub ta sellest piagi, kui mõttetust ja tagasipöetust inese-pingutusest.

Mõlemad, mõtsu hellitatud kui ka vhatud, tuleb julgustada ja harjutada ressurvaks: ei midagi, mis laps völe teha se, tehi sulle ~~teha~~ teised ette teha iga = kusagil, kus ta tuleb hõime üksi, ole teela vaja andata. Ta tuleb

süsteemiliselt astuda järjest raskemate ülesannete tte,
et la vaks kasvada enda jõudu nende ületamisel, mis nautuda
rõõmu ja elujulgust, mis pakub jõukohaste raskuste võitmisel.
Kuid juba segi asjaolu, et lastearas, kus laps näeb, et on
sageli sama jõuetud ja väetud, kui tema, alus võetakse
alaväärsuse tundel, tekitab lastearale ~~suure~~ suure pedago-
gise ~~hõlme~~ ^{hõlme}, eriti niidul ajal, kus perekonnad endi
enamus on lastevärsed ja eluvõrd mõneste hõlme kui
maale kujunenud seotusteks, et perekondadevaheline kokku-
puutumine laste osavõttel muutub järjest harvemaks.

Et perekondlik kasvatus ei mõjuks lasteara omale
vastupidises viisil, seega just eriti sotsialistades panna
ja sõnakuulmatuse tekkimist, tuleb lastearas nägu
kooli- ja panda suurt rõhku kontaktile ~~ja~~ lastevanematega,
olgu siis lastevanemate koosolekute, olgu kasvatusnõuande
büroode kaudu. Viimaste elluviitumise lasteadele järele,
vanematele keduseks kasvatuses nõu ja juhatus andmiseks,
tõlkendeks kindlasti suurt samme edasi mere võrdluse-peda-
googias, eriti aga võtlusis ^{laste} ~~gõnniga~~, kui ühe kõrge olulisema
kasvatusasutusega.

Ilmukskoostajafunditud ajakirja: 'Lasteaed'. 1971.